

طرح‌های علمی در دولت یازدهم نادیده گرفته شد ت وضعیت علم و فناوری در دانشگاه‌ها یک دهه به عقب بازگردد و تجاری‌سازی و کاربردی شدن طرح‌های تحقیقاتی که در دانشگاه‌ها آغاز شده بود، با چالش مواجه شود.

«فروش و مصرف کالای خارجی باید به عنوان یک ضد ارزش تلقی شود مگر آنجا که مشابه‌اش نیست».

از ۱۶ سال پیش رهبر معظم انقلاب با تاکید بر اشتغال زایی و توجه به تولید ملی در نامگذاری سال‌ها، اهمیت توجه به توان داخلی و تاثیر آن در اقتصاد کشور را عنوان کردند.

به گزارش فارس، اهمیت مقام معظم رهبری به تولید داخلی سبب ایجاد انگیزه در محققان و پژوهشگران کشورمان شد به طوری‌که حتی با وجود تحریم نیز بر پای خود ایستادند و کوشیدند تا نیازهای کشور از طریق تولید ملی حل شود.

در این راستا طرح‌هایی با عنوان «طرح‌های کلان ملی» تدوین شد، طرح‌هایی که برای تدوین آن هزینه‌ها و زمان‌ها صرف شد تا کارشناسان تجزیه و تحلیل کنند، نیازها را شناسند، طرح‌ها را ساماندهی و طبقه‌بندی کنند و سپس طرح‌ها به سطح بالای مدیریتی کشور ارائه شود.

۴۷ طرح کلان ملی در دانشگاه‌ها مطرح شد که باوجود کمبود بودجه، همت بر اجرای این طرح‌ها قرار گرفت و پژوهشگران کشورمان در حال اجرای این طرح‌ها بودند که در دولت یازدهم این طرح‌ها متوقف شد.

طرح‌های کلان ملی چیست؟

طرح‌های کلان ملی، طرح‌های بزرگ پژوهشی و فناوری طراحی و ساخت یک محصول یا توسعه خدمات و فرآیندهای کلیدی و پیشرفته مورد نیاز کشور است. از سوی دانشگاه‌ها، پژوهشگاه‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان در تعامل و همکاری با صنعت یا دستگاه مرتبط تعریف، تصویب و اجرا می‌شوند. این طرح‌ها فرادستگاهی بوده و از لحاظ اجرا و کاربرد در یک موسسه یا دستگاه نمی‌گنجد، مرجمیت بررسی و تصویب طرح برابر قانون یا حضور تمام ذینفعان اعم از جبهه عرضه و تقاضا با شورای عالی علوم، تحقیقات و فناوری(تعفا ف) ریاست رئیس‌جمهور است.

هدف طرح‌های کلان ملی

هدف طرح‌های کلان ملی، رفع نیازهای اساسی کشور در داخل در آینده دور و نزدیک و تقویت بنیه دانشی و اقتصاد دانش بنیان برای ایجاد دور و حفظ استقلال کشور و حرکت به سمت آرمان‌های نظام اسلامی می‌باشد.

دانشگاه

Daneshgah@Kayhan.ir

عقبگرد علم و فناوری در دولت یازدهم با حذف طرح‌های کلان ملی

رویکرد اقتصاد مقاومتی.

پیشرفت ۸ درصدی طی ۳ سال

اجرای ۴۷ طرح در حدود ۶۰ دانشگاه و پژوهشگاه سراسر کشور به کارفرمای بهره‌برداران و هدایت و نظارت شـورای عالی عتف با پرداخت حدود ۶۰ میلیارد تومان به صورت گروهی شروع شد و امید این بود که با حمایت مادی و معنوی لازم و تامین منابع و امکانات برابر الزامات قانونی و اسناد بالادستی، بتوان در سه تا پنج سال آنها را انجام و برای تولید و بهره‌برداری در خدمت ملت بزرگ ایران و امت اسلامی قرار داد.

با وجود آثار مثبت و بی‌نظیری که در مدت کوتاه شروع این طرح‌ها پدیدار شد و مورد استقبال شدید جامعه دانشگاهی قرار گرفت ولی متأسفانه در دولت یازدهم به دلایل مختلف از جمله نگاه سیاسی به این اقدام، این طرح‌ها دچار چالش شده و امروزه شاهد هستیم که تعداد آن کاهش یافته است.

عمده این طرح‌ها برای بررسی و تصویب مسیر طولانی را از دستگاه اجرایی تا شورای عالی عتف طی کرد ولی نادیده گرفته شد و مجدداً وضعیت دانشگاه‌ها را به چندین سال قبل برگرداند و در نتیجه تمام ناکارآمدی‌های شیوه سنتی آموزش و پژوهش احیا شد.

وحید احمدی، معاون پژوهشی وزارت علوم تحقیقات و فناوری تا سال سوم دولت یازدهم از پیشرفت فیزیکی ۸ درصدی این طرح‌ها خبر داده بود که با این وجود این سؤال مطرح می‌شود که ۸ درصد پیشرفت فیزیکی برای طرح‌هایی که باید در اولویت اول کشور باشند واقعا می‌تواند به عنوان مهم‌ترین اقدام یک وزارتخانه بشمرده شود؟ سالانه چه میزان اعتبار برای آنها پیش‌بینی و چه میزان محقق شده است؟ اینکه می‌گویند حذف برخی طرح‌ها به دلیل ساماندهی بوده است یعنی دقیقاً چه کاری برای پیشرفت طرح‌ها انجام شده و چقدر اثرگذار بوده است؟ چرا حتی طرح‌های ساماندهی شده با مشکل اعتبار مواجهند و ردیف بودجه‌ای برای آنها درنظر گرفته نشد؟ آیا این طرح‌ها بهترین بستر تقویت اقتصاد و شرکت‌های دانش بنیان طبق بند ۸ سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی و دستیابی به رشد بالای علمی نیست؟ مگر غیر از این است که اساتید، پژوهشگران و دانشجویان با انجام طرح‌های علمی جدی و واقعی نرشاط می‌شوند؟ پس چگونه نشاط علمی در محیط‌های علمی کشور فراهم شده است؟

امید است سؤالاتی که چهارسال در وزارت علوم دولت یازدهم بی‌پاسخ ماند در ماه‌های پایانی فعالیت دولت پاسخ داده شود.

برخی تشکل‌های معلوم الحال صورت گرفته بود، وارد دانشگاه شدند و دانشجویان را با انوبوس‌های اختصاصی به مراسم حمایتی یکی از کاندیداهای انتخاباتی بردند!

از سوی دیگر این تشکل دانشجویی در بیانیه‌ای با تشریح اتفاقات رخ داده در این دانشگاه نوشت: با مشـاهده اتفاقات به این مسئله پی‌می‌بریم که هم دانشگاه و مسئولین مربوطه به عنوان بازوی حمایتی دولت یازدهم در دانشگاه و هم تشکل‌هایی که با سربرگ آنها تبلیغات منتشر می‌شود، رسماً فعالیت‌های تبلیغاتی را با بودجه بیت‌المال انجام می‌دهند. یقیناً جناب حقوقدان که خود را وام‌دار برخی جریان های سیاسی می‌دانند به خوبی در جریان هستند که کمک‌های حمایتی و فعالیت تبلیغاتی این جریان‌ها احیا تشجیح‌های اواخر دهه ۸۰ در دانشگاه‌ها می‌شود و بیم آن می‌رود تا مطالبه رهبری مبنی عدم ورود جریان‌های سیاسی به دانشگاه نادیده گرفته شود و نهاد دانشه‌ها به حاشیه‌هایی دچار شود که سبب وارد آمدن آسیب‌های جبران‌ناپذیر به رشد و فعالیت‌های علمی گردد.

این اعتراض در حالی است که رئیس دانشگاه علامه چندنی پیش در مصاحبه‌ای گفته بود، سیاست کلی دانشگاه‌ها بر این است که تریبون مشخصی برای تبلیغ هیچ یک از کاندیداهای ریاست جمهوری نباشد چراکه دانشگاه‌های دولتی نباید تریبون تبلیغاتی باشند دانشگاه باید شرایطی را ایجاد کند تا جامعه دانشگاهی با برنامه‌ها و اهداف کاندیداهای مختلف آشنا شوند.

این همه درحالی‌است که رئیس دولت یازدهم در آخرین مناظره انتخاباتی، با زیر سوال بردن استقبال گسترده مردمی از یکی از کاندیداها گفت: «ز آنهایی که با انوبوس از شهرها برایت جمعیت می‌آورند، از آن نهادهای انقلابی و امنیتی که برایت می‌آورند بپرس که پول آنها از کجا می‌آید؟ از پول بیت‌المال دارند انجام می‌دهند.»!

کانال ها و سایت های ضد انقلاب نیز قرار گرفته است. در مقابل برخی روسای دانشگاهی فضای دانشگاه را با باشگاه های سیاسی و ستادهای تبلیغاتی اشباه گرفته اند و با کمک برخی تشکل های یک بار مصرف این قضیه را تشدید کرده و مراسم معمولی دانشگاه ها را محل سخنرانی یک طرفه نمایندگان و مسئولان یک کاندیدی خاص کرده‌اند. این روند قابل تحمل نیست که افرادی که سابقه ایراد هر گونه تهمت و توهینی را به نظام و حاکمیت داشته اند به راحتی و بدون هیچ مشکلی در دانشگاه ها حضور پیدا کنند و از آن سو برخی تشکل ها بدون وا همه پرسوندن احزاب و گروه های سیاسی را به دنبال نام تشکل خود بیآورند و به صورت رسمی و علنی از یک کاندیدا حمایت کرده و امکانات دانشگاهی را صرف حمایت از آن کنند و در طرف دیگر دانشجویان بسیجی جهت دفاع از مواضع انقلاب و نظام و تبیین مسائل و مشکلات کشور و دعوت افراد که مواضع در سلسله سابقه آنها علاقه به کشور و انقلاب دیده می‌شود در تشکلات قرار بگیرند. دانشجویان بسیجی در ادامه بیانیه خود آورده اند:
موتنا از انتشار اسامی مدیران دانشگاهی متخلف که تشکل‌های انقلابی را محدود کرده‌اند چشم پوشی کرده و از وزارت علوم تقاضای نظارت بیشتر و دقیق تری در این حوزه شدنی است و خواستار برخورد با متخلفین و سیاسی کاران در سطح دانشگاه هستیم.

تفکر لیبرال غرب است و با تفکر اسلامی در تضاد است حال چگونه تقلیدی و رونویسی از دست غربی‌ها است که کشور به اجرا درآید؟ از طرف دیگر برخی افراد دلایل اجرای این سند را استفاده از توانمندی‌های بین‌المللی عنوان می‌کنند، درحالی‌که بر طبق گفته فرهادی در پی خود داشت؟ و اهداف اطلاعاتی آموزشی کشور را از اختیار خارج‌ها بگذاریم، و نگرانی این است که با خواست و میل آنها چه نفعی برای نهادهای جاسوسی دنیا قرار گیرد.

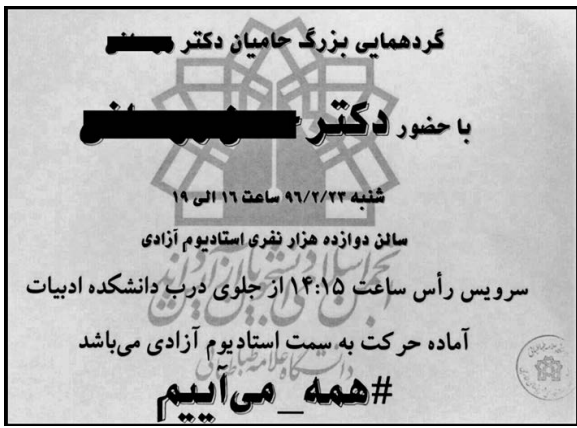
به‌طورکلی در حالی مسئولان آموزشی کشور اصبر دارند طرح‌های غیرقانونی بودن برنامه یونسکو را غیروومی و خلاف قانون یونسکو را به‌جای اسنادی مانند نقشه جامع علمی کشور که طی طرح بومی و معصب است، سه اجـرا گذارند که به اسناد بالادستی آن‌چنان‌که باید توجه نمی‌شود، ضمن آنکه رهبر معظم انقلاب نیز تأکید دارد ما برای تربیت نسل آینده با حریفی به نام «نظام سلطه بین‌المللی» مواجه هستیم که برای نسل جوان ما«تأه وپوزر» است. برنامه دارد» بنابراین

مذکور با شورای عالی انقلاب فرهنگی انتقاد نمود و بیگیری آن را در کمیسیون آموزش مجلس مطرح کرد.
اسامی قائم‌مقام وزیر علوم در امور بین‌الملل، در پاسخ به انتقادات مطرح‌شده از سوی شورا، بیان کرد: مسئولان آموزش عالی یونسکو در حال حاضر طرفی از طرفی با توجه به ماهیت سازمان ملل و یونسکو به‌طورکلی این سازمان‌ها، دارای پیش‌درک اهداف نظام سلطه جهانی و مبنای یونسکو

ایجاد دانش فنی طراحی و ساخت راکتورهای هسته‌ای ملی با قدرت کم، طرح ذخیره‌سازی زیر زمینی نفت و گاز، کسب دانش فنی، بومی‌سازی و تولید صنعتی خانواده باتری‌های لیتیومی، بی‌مسدودسازی فناوری ملی سامانه حمل و نقل ریلی پرسرعت، مطالعات، بررسی و تدوین معیارهای برنامه‌ریزی و طراحی شهری اسلامی – ایرانی، طراحی کفی(platform) ملی برای خودروی شهری کلاس B، مطالعه و طراحی سیستم‌های حمل‌ونقل هوشمندند درون‌شهری و برون‌شهری، بومی سازی و توسعه فناوری‌های حوزه زیرسطحی، اکتساب فناوری طراحی، ساخت و تست موتور حامل فضایی با پیشرفته سسرد، طرح جامع سیاست خارجی برای دستیابی به اهداف دفاعی امنیتی سند چشم‌اندا، طرح معماری و راه اندازی مرکز ملی دفاع سایبری و سامانه‌های زیرساختی فضای سایبری، طرح جامع ایجاد و توسعه فناوری‌های مورد نیاز برای تجهیز و بروزرسانی شبکه رادارهای پدافند هوایی کشور، طرح جامع دفاع در برابر عوامل زیستی (بیوتروریسم)، طراحی و تولید سامانه‌های نرم افزاری پایه امنیتی، طرح ملی (امنیت اجتماعی، مبنای، الگوها و راهبردها در جمهوری اسلامی ایران)، طراحی و ساخت سامانه منظومه ماهواره‌ای تدافعی، مدیریت، سیاست‌گذاری و ارزیابی خطر آلاینده‌های مولد غذایی و محیط زیست، طراحی و ساخت پروتز عصبی حرکتی زیر جلدی برای بازپایی حرکت در افراد دچار ضایعه نخاعی، طرح جامع تولید واکسن‌های دام، طيور و آبریزان، طرح جامع تولید واکسن‌های انسانی، تدوین دانش فنی و احداث پایلوت ۵۰ تنی تولید سلول‌های خورشیدی از سلولیس، طراحی و ساخت سفینه حامل موجود زنده، طراحی و اجرای طرح صنعتی میکروالگو و تولید بیودیزل و مواد دیگر، تولید بیولوژیکی هیدروژن و سایر فرآورده‌های زیستی، استفاده از ریز جلیک‌ها، طراحی و ساخت لایم زیستی با استفاده از جلیک، دستیابی به فناوری‌های کلیدی و طراحی و ساخت سه فروند هواییما ۱۰۰ تا ۱۵۰ نفره، شبکه ملی اطلاعات، توسعه علوم و فناوری رمز کشور، فلسفه سیاسی اسلامی، نقد و بررسی جریان‌های تفسیری قرآن، فرهنگ جامع زبان فارسی نظام حکومتی الگو، طراحی و ساخت لیزر الکترون آزاد، طراحی و ساخت زنجیره تقویت‌گر لیزر با پالس فوق کوتاه و انرژی بالا، مدیریت جامع حوزه‌های آبخیز، دانش و فناوری استفاده از آب دریا و آب‌های شورور برای استفاده در کشاورزی، شرب و صنعت، مدیریت ذخایر ژنتیک گیاهی، دامی و آبریزان، بررسی اثرات تغییر اقلیم و مدیریت خشکی و خشکسالی، دانش و فناوری بازیافت پساب‌های شهری، صنعت و کشاورزی، صلاح خط منشی‌ها و سازوکارهای اقتصادی کشور با

اعزام انوبوس از دانشگاه تا ورزشگاه!

سنگ تمام تشکل های خلق الساعه برای «کاندیدای خاص»!

مکان‌های دولتی نباید از ظرفیت خود برای تبلیغ یک کاندیدای خاص حمایت کنند.
دانشگاه علامه طباطبایی یکی از دانشگاه‌هایی است که به گفته دبیر انجمن اسلامی دانشجویان مستقل این دانشگاه، فضایی یک طرفه برای تشکل‌های اصلاح‌طلب در حمایت از دکترروحانی تدارک دیده شده است. دبیر انجمن در همین باره می‌گوید: با نزدیک شدن به انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم نمره این حمایت‌ها در نرشات و مواضع آنها بیشتر آشکار شد به‌گونه‌ای که در ایام تبلیغات انتخابات ریاست جمهوری، برخی تشکل‌های دانشگاه‌ها با هماهنگی ستاد مرکزی رئیس جمهور کنونی و دانشگاه مربوطه اقدام به انتقال دانشجویان به مراسم تجمع حامیان وی کردند. یکی از نمونه‌های این اتفاق روز شنبه در دانشگاه علامه طباطبایی رخ داد که درآن سرویس های حمل و نقل ستاد مرکزی رئیس دولت با هماهنگی دانشگاه و تبلیغاتی که توسط

انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم نمره این حمایت‌ها در نرشات و مواضع آنها بیشتر آشکار شد به‌گونه‌ای که در ایام تبلیغات انتخابات ریاست جمهوری، برخی تشکل‌های دانشگاه‌ها با هماهنگی ستاد مرکزی رئیس جمهور کنونی و دانشگاه مربوطه اقدام به انتقال دانشجویان به مراسم تجمع حامیان وی کردند. یکی از نمونه‌های این اتفاق روز شنبه در دانشگاه علامه طباطبایی رخ داد که درآن سرویس های حمل و نقل ستاد مرکزی رئیس دولت با هماهنگی دانشگاه و تبلیغاتی که توسط انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم نمره این حمایت‌ها در نرشات و مواضع آنها بیشتر آشکار شد به‌گونه‌ای که در ایام تبلیغات انتخابات ریاست جمهوری، برخی تشکل‌های دانشگاه‌ها با هماهنگی ستاد مرکزی رئیس جمهور کنونی و دانشگاه مربوطه اقدام به انتقال دانشجویان به مراسم تجمع حامیان وی کردند. یکی از نمونه‌های این اتفاق روز شنبه در دانشگاه علامه طباطبایی رخ داد که درآن سرویس های حمل و نقل ستاد مرکزی رئیس دولت با هماهنگی دانشگاه و تبلیغاتی که توسط

انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم نمره این حمایت‌ها در نرشات و مواضع آنها بیشتر آشکار شد به‌گونه‌ای که در ایام تبلیغات انتخابات ریاست جمهوری، برخی تشکل‌های دانشگاه‌ها با هماهنگی ستاد مرکزی رئیس جمهور کنونی و دانشگاه مربوطه اقدام به انتقال دانشجویان به مراسم تجمع حامیان وی کردند. یکی از نمونه‌های این اتفاق روز شنبه در دانشگاه علامه طباطبایی رخ داد که درآن سرویس های حمل و نقل ستاد مرکزی رئیس دولت با هماهنگی دانشگاه و تبلیغاتی که توسط

انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم نمره این حمایت‌ها در نرشات و مواضع آنها بیشتر آشکار شد به‌گونه‌ای که در ایام تبلیغات انتخابات ریاست جمهوری، برخی تشکل‌های دانشگاه‌ها با هماهنگی ستاد مرکزی رئیس جمهور کنونی و دانشگاه مربوطه اقدام به انتقال دانشجویان به مراسم تجمع حامیان وی کردند. یکی از نمونه‌های این اتفاق روز شنبه در دانشگاه علامه طباطبایی رخ داد که درآن سرویس های حمل و نقل ستاد مرکزی رئیس دولت با هماهنگی دانشگاه و تبلیغاتی که توسط

این وابستگی به سیاست‌های یونسکو تا جایی پیش رفته است که وی از نماینده یونسکو درخواست کرده برای هماهنگی بیشتر با ایران، زمینه تربیت ایرانیان در یونسکو و سپس خیر داد و اسین نکته را نیز بیان کرد که با وجود اسناد بالادستی همچون نقشه جامع علمی کشور، نیازی به تولید اسناد مشابه نیست. زهاوی، رئیس کمیسیون آموزش مجلس نیز از عدم هماهنگی موضوع

شورای تبیین مواضع بسیج دانشجویی کشور با انتشار بیانیه ای تاکید کرد، برخی روسای دانشگاهی فضای دانشگاه را با باشگاه های سیاسی و ستادهای تبلیغاتی اشباه گرفته‌اند.

در بخشی از این بیانیه آمده است:
همچنان که قبلا به انحاء مختلف توسط بسیج دانشجویی، اعلام شده است این تشکل انقلابی اولویت اول خود در انتخابات را تلاش برای حضور حداکثری آحاد جامعه در پای صندوق‌های رای دانسته و دغدغه خود را پیاده‌شدن شاخص‌های دولت انقلابی در جامعه می‌داند.

بسیج دانشجویی معتقد است که تنها راه برون رفت از مشکلات کشور تحقق نگاه انقلابی که لازمه آن حضور مدیرانی انقلابی و جهادی در عرصه کشور است می‌باشد، لذا ضمن دعوت از آحاد جامعه به مشارکت حداکثری در انتخابات پیش رو انتظار می‌رود نامزدهای ریاست جمهوری به دور از شعارزدگی برنامه‌های واقعی و عملیاتی خود را ارائه نمایند. بسیج دانشجویی ارائه شاخص‌های مدیران انقلابی که منبست از منویات رهبری معظم انقلاب و بیانات امام عزیزاره) می‌باشد، می‌داند و معتقد است براساس این شاخص‌ها مردم عزیز می‌توانند مدیران با صلاحیت که توان حل مشکلات کشور را دارند برگزینند.

در بیانیه شماره ۱۵۰ این شورا یادآور شدیم که نامزدها باید در اتخاذ مواضع و شعارهای انتخاباتی خادوند را در نظر گرفته و تقوا پیشه کنند.

یونسکو یکی از سازمان‌های تخصصی وابسته به سازمان ملل به شمار می‌رود که در زمینه‌های علمی و فرهنگی فعالیت دارد. این سازمان در چارچوب شعار «آموزش برای همه»، برنامه‌های آموزشی برای کشورهای عضو خود تدوین می‌کند که مدت‌زمان اجرای آن نیز ۱۵ساله است. برنامه آموزشی اول این سازمان در سال ۲۰۱۶ ارائه شد که تا سال ۲۰۱۵ اجرای آن ادامه یافت. در همان سال با توجه به انتام برنامه مذکور، یونسکو به‌عنوان متولی امر، برنامه دوم را تحت عنوان «برنامه آموزش ۲۰۳۰ در اجلاس که در اینچئون کره با حضور سران و وزرای آموزش‌وپرورش کشورهای عضو برگزار شد، مطرح کرد. این برنامه پس از تصویب برای بررسی نهایی به اجلاس روسای‌جمهور

صفحه ۸

چهارشنبه ۲۷ اردیبهشت ۱۳۹۶

۳۰ شعبان ۱۴۲۸ – شماره ۲۱۶۲۵

در شرایطی که تهاجم به کشورهای مسلح و حتی نیمه مسلح، خط قرمز نقض‌ناپذیر تاریخ تجاوزه‌های نظامی آمریکا و متحدانش بوده است، و این خط قرمز، در زمان هیچ یک از رؤسای جمهور پیشین که بی‌شبهت به رئیس‌جمهور فعلی نیز نبوده‌اند هتک نشده است، دو موقعیتی که آمریکا به سسوریه به خود حمله کرده، ولی جرأت تهاجم به کره شمالی را به خود نداده است، در این وضع و حال، کسانی در داخل کشور ما، و به‌رغم توش و توان هتکفت نظامی و امنیتی ایران، بیم از تشر آمریکایی را ابزار سیاسی خود قرار داده‌اند.

موازنه‌ای هست، میان «ترس» و «هور» و «صلحت‌سنجی مغرط». سیاستمداران بزرگ، همواره در نقطه تعادلی در وسط این مثلث می‌ایستند که نام آن «شجاعت» است. سیاستمدار ضعیف، ضمن آن که خردمندنی را رها نمی‌کند و همواره کشور خود را در بالاترین سطح ممکن توان دفاعی متعارف نگه می‌دارد، در عین حال، از «ترس» به ویژه در مقابل تشرهای خصم حذر می‌کند، که خود این «ترس»، نیم و اصل شکست است.

چگونه بر «ترس‌های سیاسی» غلبه کنیم؟ فن سیاست‌فن آسانی نیست، و هر کسی نمی‌تواند آن را با درستی به انجام رساند. بی‌گمان، دشوارترین و سهمگین‌ترین مسئله هر اجتماع، سیاست آن اجتماع است، و سیاستمدار باید بداند که بنچه در رسالت عظیمی افکنده است. دشواری کار به این است که سیاستمدار باید بر اسب سیاست سوار باشد، نه سیاست بر او؛ و اگر سیاستمدار همچون امام سید روح‌الله موسوی خمینی رحمة‌الله‌علیه در وقت کسب قدرت، «هیچ احساسی ندارد»، آنگاه بداند که بر سیاست سوار شده است، نه سیاست بر او.

راه یک برای غلبه بر «ترس‌های سیاسی» آن است که میان زندگی روزمره و تکلیف سیاسی تفکیک قابل شویم، و نگذاریم انگیزه‌های زندگی روزمره بر سنجش‌ها و تصمیم‌های سیاسی تأثیر بگذارند. سطح امر سیاسی، بالاتر از سطح انگیزه‌های معمول است و سیاستمدار باید متوجه این تمایز باشد. با نداشتن یک برنامه منفک و علی حده برای انجام وظایف سیاسی، و تداخل آن با زندگی روزآمد، خود را در زیر آماج روزمرگی‌ها دفن خواهیم کرد، و ما لا هر چیزی که روزمرگی زندگی روزمره ما را تهدید کند، موجب تشویش و سرسام ما خواهد شد. در عین حال، سیاستمدار نباید از داشتن میزان معینی از روزآمدنی زندگی روزمره نیز غفلت کند که اگر به اندازه باشد، موجب طمأنینه و آرامش خواهد بود. سبک زندگی سالم، ضرورت حیات سیاسی حکیمانه محسوب می‌شود و به نوبه خود می‌تواند به از بین رفتن ترس‌های سیاسی کمک کند.

یکی از خاستگاه‌های «ترس سیاسی» سرخوردگی‌های شخصی سیاستمدار و تردید او در توانایی‌هایش است. یک سیاستمدار، در مسیر زندگی سیاسی خود، باید این انتظار داشته باشدش که بارها و بارها با شکست مواجه شود، اما از کلمه «شکست» نباید ترسید. «شکست» برای رزحل حکیم جز منبع انرژی و درس‌هایی در مسیر فردا نیست. برای انسان متوازل، «شکست» منبعی اخف فتن‌ناک‌تر «تردیده» است. اگر سیاستمدار به «تردیده» خو کند، اسیر سدی مهلک شده است که دیگر نتخواهد توانست از مرزهای این عبور نماید.

به «تردیده»، به خودی خود نشان می‌دهد که باید بیشتر روی خود کار کنیم. بهترین راه این استس که خود را بازکشف کنیم. در این موارد باید از مسیر عادی زندگی شخصی و کاری خارج شد و از «یک افق وسیع‌تر» به موضوعات نگرسیست، تا یک معنای بزرگ‌تر که جزئیات را تقسیف نماید، خود را ببینماید. بدین ترتیب، می‌توان از «تردیده‌ها عبور کرد، و «ترس‌های مسلوق آنها را نیز از سر گذراند.

یکی از اصلی‌ترین ریشه‌های «ترس سیاسی»، همگام نبودن با مردم است. فقط یک رابطه مستمتر با مردم، می‌تواند از فروپاشی روحیه سیاستمدار در مواجهه با تهدیدهای خارجی جلوگیری کند. حل مشکل ارتباط سیاستمدار با مردم، با یک روز و دو روز ممکن نیست، و نیاز به خلق جاذبه از هر دو سو دارد؛ به این معنا که باید همان قدر که سیاستمدار مشتاق ارتباط گرفتن با مردم است، مردم نیز بتوانند با سنخ سیاست‌ورزی سیاستمدار